סעדיה בר אברהם בר ששון כותב, כבראה מאלכסנדריה, אל קרובו צדקה בר צמה 13.4 בי 13.4

13 13 18.4 לו דהבת אצף מא ענדי מן אלסוק אלי מואליי אלאכוה למא וסע כתאב וכנת סאכן אלנפס בתואתר כתבכם פלמא אנקסעת שונת ב ובבוג טחבן הקבפט בונו אונד בוובנט פקסא אנקטפת אנזענת לתבויזי אלפרץ ופא סואה אללה תע אלדי יכפינא פיכם כל פא של אלי מיסק נא בתאדרה אלי אן וצל בן עפתי וערפגי אנכם מרצתם ואנכם אתגהתם אלי. אלעאפיה פסררת בדלך אגא ומן ענדי וסכרנא אללה עלי דלך וערפני אן דצל לך אלכילגה ואלתוב ואם פלא תגלה ענדך לאן גא מן סאלני אלי אלדאר בנצחה אד מא פעל 8 דאתקאעד אלגוי פיהא וקאל אנבאעת ומשית לה גמעה וכלית אלגוי 9 פתרת כאלה אלי אן רבח דרהם וקד הלפתני אן נעלמך מא יגתמע עליך מן אלדראהם פי אלכילגה ואלתוב ומא סואהם ולולא כופי אגך מא תרגע תסתקביני תאנה כא קלת לך פיהם כלמה לעולם והי ת דפעהם (כנראה כך) לששון חק נואיב אלטריק וסתה עשר חק אלתוב ואלכילגה וקד וצלני מע עסיה בן בניאם ת דנאגיר וסדס וארבע רבאעיה וזנגלה וקרס וקליל אטנאן ונופל לא עדמת המתך וקלת לי אן נוצלהם לארבאבהם. פארצלתהם והו הבאעי לאכר אלצריה והבאעיין לאכת פצאל ורבאעי לעפתי ואלדינארים אעטיתהם להבה מא עגבה אלדהב וראיתה מתכרה פאעסית אלדינארין ואכד לה רקעה בדינארין ואזנה והי באי... נקץ אלדינארין ואלב אלדי אכדתהא מן אכוה ואנפדת לך מע ששרן 19 אלתצר ואלכיזאן ואלברה ואלכוקה ואלגון ואלוגאגה אלדי עמלת פיהא אלדהן 20 וקיל לי אן אלשיך אבו עמרם מוסי מא עגבוה אלחצר למן שכר חתי ישכר 21 אנת אלצנדוק מא רגדת לך לאנך אמרתני לא נאכר שי אלא בלן אלגוי 22 וקאל לי מא ינפע אללה מהם זקד דכלת אלמראכב אלרומיה פאן כנת עאום

מכתב של סעדיה בר אברהם בר ששון 18.4 ג' 13 עמ' 2 של ההעתק

kjr 5∫2

- 23 תערפני ואן כאן עאלן בדלך תערפני ומא כאן לך מן האגה צגירה אר
- 24 כבירה שרפני אנני אפרה בהאגתך ראלסוסיאת תנגזהם אלי מתי תריד
- 25 תגיב להם סוק מן ענדך עליך אלחרס וביע במא פתח אללה קראת עליך
- 26 אלסלאם ועלי פן לא יסאל עבא אלסלאם ...ואלשיך אבר עמרם פוסי ועלי
- מלואלדה אפצל אלסלאם ועלי שבל וולדה אלסלאם ועלי אבו גצר וולדה ופן עגדה פר
 - 28 ועלי גמיעכם כבירכם וצגירכם אפצל אלסלאם

המכתב מאלכסברריה; מראכב רומיה חצר גול דהן הכותב מערבי: אין בשמך רח" אין ושלום בסרף. הכוגיה היא בצורה התניכית

.אבו עמרם ולא: אבו עמראן

הכתב הומה מאד לשל המת בן דויה, אך שונה מסנר בדיוקו ויופיו, ואינו מניח שום רוותים, כפקובל בחלק הראשון של המאה האחת עשרה.

המקבל כנראה בפוסטאם, אם כי אין זה ודדאי. הוא עסק כנראה באריגה וכיו"ב,

בי שרף 24 ראלסרסיאת ת ב ג ז ה ם. אפא/ר אכי הה

26 השפים בטעות; ועלי פן יסאל ענא